

[Heick.]

Oplandet under dommerembedet er ret tyndt befolket, men det er egne, der i de senere år har gennemgået en rig udvikling. Denne udvikling vil sandsynligvis fortsætte med forstærket tempo i de kommende år, idet store afvandingsarbejder og et omfattende vejbyggeri har muliggjort en betydelig udstykning og en stærk fremgang for de bestående landbrug. Dette er fulgt op af en stærk byggevirksomhed i landsbyerne, hvor en række nye småindustrier er skudt frem, og sammenlagt har dette allerede bevirket, at befolkningstallet indenfor embedsområdet er steget fra ca. 12 000 for omtrent 20 år siden til 14 000 indbyggere i dag.

Justitsministeriet syntes også at tage denne udvikling til efterretning, idet dette ministerium så sent som i fjor mageskiftede den for store politimesterbolig fra den tyske tid med landbrugsministeriet, der nu er i færd med at indrette amtslandmålerkontorer her, og man søgte samtidig og fik også en bevilling i finansudvalget til opførelse af en mindre og mere tidssvarende bolig for politimesteren.

Det vakte da bestyrtelse på egnen, at justitsministeriet beordrede politimesteren til at flytte ind i dommerboligen, der blev ledig sammen med embedet, og gav ordre til at standse forberedelserne til byggeriet på politimesterboligen. En deputation for egnen søgte omgående foretræde for den daværende justitsminister, det nuværende ærede medlem frk. Helga Pedersen, men ministeren mente, at der foreløbig kun var tale om visse administrative undersøgelser, og først når disse var til ende, kunne de forskellige forhold afvejes imod hinanden, og vi gjorde derfor vore synspunkter gældende overfor departementschefen, så de kunne indgå i den administrative bedømmelse af spørgsmålet.

Jeg mener, at denne rækkefølge faktisk er forkert, idet det er min opfattelse, at inden der blev truffet foranstaltninger af administrativ karakter, burde spørgsmålet have været gennemdrøftet som et politisk anliggende. Samtlige sogneråd indenfor retskredsen indsendte allerede i juni måned en protest til justitsministeren mod en eventuel nedlæggelse af dommerembedet, og denne protest støttedes af en stærk og enig offent-

lig mening på egnen. Dommerembedet kan kun nedlægges efter ændring i retsplejeloven, og det er et spørgsmål, om ikke folkestyrets idé er gået lovlig nær, når administrationen de facto nedlægger et embede og først mange måneder efter beder lovgivningsmagten legalisere en administrativ afgørelse. Jeg forstår, at justitsministeriet mener, at den stærke befolkningstilvækst i vore byer, ikke mindst i Københavns omegnskommuner, nødvendiggør, at der ansættes nogle flere dommere her. Forhandlingerne om ombudsmandsordningen har jo også tydeliggjort, at fremgangsmåden med at konstituere dommere må bruges så lidt som muligt, idet der her røres ved dommernes frie stilling i vort retsvæsen, men så bør justitsministeriet komme med et forslag til en helhedsløsning og ikke blot gribe til, fordi et tilfældigt dommerembede bliver ledigt. Det er jo ikke så få dommerembeder her i landet, der er mindre end det i Toftlund, og ministeriets fremgangsmåde skaber jo usikkerhed om alle disse embeder og formentlig langt flere.

Årene siden genforeningen har været rige opbygningsår for Sønderjylland, men vi er endnu ikke nået til vejs ende med det, og fra alle sider gives der udtryk for, at sådan som den europæiske udvikling tegner sig i dag og bl. a. giver sig udslag i det, der sker på det økonomiske område lige syd for vor grænse, må fremgangslinien ikke brydes i Nordslesvig. Der er intet grundlag for store og nye programmer, men det, der er i gang, må have lov at udvikle sig i ro. Det virker derfor forstemmende gang efter gang at stilles overfor forslag til ændringer i administrationen, som tilsyneladende går på tværs af den ovennævnte linie. For nogle få år siden drøftede man nedlæggelse af politimesterembeder, og der går nu hårdnakkede rygter om, at vi til næste år vil blive stillet overfor forslag til omlægning af amterne med påfølgende nedlæggelse af et amtmandsembede, og nu er vi midt i det med dommerembederne.

Jeg vil henstille, ja, jeg kan godt sige, at jeg næsten vil bønfalde om, at man er yderst tilbageholdende med alle disse planer i den nuværende situation, og at man ikke giver sådanne planer karakter af særforanstaltninger for landsdelen. Skal der